

ROCKFILMEN

SOM ET STREJF

AF TORBEN SKJØDT

SOM ET STREJF

MUSIKFILM	MUSIKVIDEER & KONCERTKLIPS	INTERVIEWS
C.V.JØRGENSEN BELLEVUE	GASOLIN I'M GONNA GET YOU KVINDE MIN	PER HØJHOLT NIELS SKOUSEN PETER INGEMANN ERIK THYGESEN ANDERS KOPPEL FLEMMING QUIST MØLLER PETER BASTIAN DICTE WESTERGAARD MADSEN HENRIK STRUBE MASTER FATMAN BJØRN UGLEBJERG POUL BRUUN POUL BØRUM MICHAEL RITTO LARS MOVIN STEFFEN BRANDT HENRIK LIST ANDERS ROU JENSEN LISE CABLE ANNE VIG SKOUEN METTE MATHIESEN LENE ERIKSEN MINNA GROOSS MICHAEL FALCH PETER VISKINDE PETE REPETE PETER MORS DIA NIELSEN NANNA LÜDERS RUNE IAN
SORT SOL SIGGIMUND BLUE	HER PERSONAL PAIN YOU CAN'T ALWAYS GET WHAT YOU WANT TOUCH	
OVERLORDS ORGANIC	LARS H.U.G. IKKE DØDEN (I)	
TV-2 BE BABALULA	HENRIK STRUBE FORELSKET IGEN	
NANNA ROCKING HORSE	KIM LARSEN BEBABALULA	
GASOLIN HVAD GØR VI NU LILLE DU	SKOUSEN & INGEMANN HERFRA HVOR VI STÅR	
MISS B.HAVEN TIL SOMMER	LARSEN & BELLAMI WISDOM IS SEXY	
MEDVIRKENDE:	C.V.JØRGENSEN TOBAKSVEJEN	
ALEXANDER WILLAUWE-JANTZEN MASTER FATMAN MOGENS STEENBERG RASMUS LANGE LEIF SYLVESTER JESPER PEDERSEN OLE EGEHOLM MICHAEL ROSENBLAD ALLAN OLSEN MIKKEL RIEVERS CLAUS O.HEILMANN OLE FRØ PALLE ISKAGE M.FL.	MASTER FATMAN SO GOOD BABY MISS B.HAVEN LUK MIG IND MALURT SUPERLOVE	
INSTRUKTION: TORBEN SKJØDT		
83 MIN. DANMARK, 1993 PRODUCERET AF FILM & LYD APS I SAMARBEJDE MED STATENS FILMCENTRAL MED STØTTE FRA TV 2/FAKTA OG DET DANSKE FILMINSTITUT DISTRIBUTION STATENS FILMCENTRAL OG MIRACLE FILM		
PRODUCENT: THOMAS GAMMELTOFT MANUSKRIFT OG KLIP: TORBEN SKJØDT OG PRAMI LARSEN FOTOGRAFERET AF HENRIK ØRSLEV OG TORBEN SKJØDT ORIGINALMUSIK: ANDERS KOPPEL PRODUKTIONSLEDER: GITTE F. RANDLØV		
DENNE PJECE ER UDGIVET AF STATENS FILMCENTRAL, 1993. FORSIDE: K-GRAFIK. LAYOUT: ANDREAS STEINMANN. SATS OG TRYK: HAUGÅRD GRAFISK.		

En film der rocker ved traditionerne!

Dengang da Statens Filmcentral først og fremmest var leveringsdygtig med film til undervisningsbrug og kundskabsudvidelse er forbi – eller rettere sagt udvidet med levende underholdning i både film- og videoformat, der retter sig mod en bredere del af befolkningen end de, der på et givet tidspunkt er i et undervisningsforløb.

SFC's navn og logo følger i stadig højere grad film på TV og film i biografer – og med bibliotekerne som 'lokalvideo-grafer', hvor man kvit og frit kan låne sig til en lang række forskellige oplevelser, er netværket over det ganske, danske land efterhånden etableret.

SOM ET STREJF rocker ved den gamle kortfilm-skude, som vi kender og har kendt gennem årene. Det er en film, der har sine rødder i et video-miljø i rivende udvikling. En film skabt af en af de nye, stærke instruktører, Torben Skjødts, og en film, der med sin start på det store lærred – i biografudlejning – viser SFC's produktionspolitik fra en ny side.

SOM ET STREJF hører lige så naturligt hjemme i SFC's udbud af god underholdning, som tegnefilmene, rejsebeskrivelserne, forfilmene, novellefilmene og eksperimenterne. **SOM ET STREJF** er en film, der tager pulsen på vores populære- musikalske nutid, blander sig i debatten om 'krisen i rocken', men er også en billed- og lydlig registrering af en tid.

SOM ET STREJF vil Torben Skjødts film blæse ind ad flere vinduer: Fra biografernes lærreder via mulige klasseværelser og foreningssale til skærmen hjemme i stuerne. Og ikke som en enlig svale. Filmen varsler forår for de mange – og de mange forskellige muligheder i dansk film. Den flytter grænserne og giver pokker i traditionerne og de snævre rammer.

Der er basis for debat, for meningsudveksling og diskussion af formen og indholdet i **SOM ET STREJF**, men der er samtidig mulighed for at opleve noget med øjne og ører. Det er heldigvis også tilladt bare at lade sig underholde.

Claus Hesselberg

Rockfilmen

SOM ET STREJF er en tour de force gennem 25 års dansk rockhistorie. Samtidig er det en biografi over den danske ungdom siden den flippede ud til Herfra Hvor Vi Står, frem til i dag, hvor vi danser præcist på beatet til tekno-musikken.

Filmen er fortalt i rockens eget sprog, nemlig musikvideoens hurtige og frække billedsprog. Det er derfor den første egentlige biografilm om dansk rock.

Den er utilladeligt personlig i og med, at instruktøren Torben Skjødts kun har valgt de bands, han selv kan li' – og alligevel er den så repræsentativ for de 25 år, at alle bliver ramt lige midt i gensynsglæden.

Om udvalget af musik og bands kan man sige, at det er det, der har bevaret forbindelsen til rockens rødder – det som har stået distancen og som stadig er værdt at rocke til her i 90'erne.

Og for de allermindste er der et billigt grin over deres forældres generation.

60'erne og 70'erne er på mode igen. Her kan man se den ægte vare.

Filmen veksler mellem koncertclips, musikvideoer, interviews, backstage-montager og rocknumre hvor teksten er taget alvorligt og filmatiseret som novellefilm. Det drejer sig om TV-2's Be Babalula, C.V.Jørgensens Bellevue, Miss B.Havens Til Sommer og Gasolins Hvad Gør Vi Nu, Lille Du.

Her optræder rigtige skuespillere som Allan Olsen, Sidsel Agensø, Leif Sylvester, Claus O. Heilmann og Suzette Kempf og filmen introducerer to unge spillere: Rasmus Lange og Mikkel Rievers.

De medvirkende bands er Skousen & Ingemann, Bazaar, Her Personal Pain, C.V. Jørgensen, Gasolin, TV-2, Miss B.Haven, Henrik Strube, Malurt, Kim Larsen & Bellami, Overlords, Sort Sol, Lost Kids, Lis Damm, Lars H.U.G., Master Fatman and His Freedom Fighters og Nanna. Anders Koppel har lavet originalmusik til filmen.

Krydderiet i filmen kommer fra Per Højholt, Erik Thygesen, Poul Borum, Lars Movin, Henrik List, Anders Rou Jensen, Michael Ritto og Poul Bruun. Kort og præcist siger de noget om tiden, musikken, scenen, stemningen og den dybere mangel på mening i rockmusikken.

Det er dansk rockhistorie fra dens mest overraskende side. Nanna har tøj på og ingen musikere vælter sig i spiritus. Rockmusikken er set i sit historiske perspektiv – det der når ud over pressens aktualitetskrav og helt frem til et billede for frem i tiden. Ingen endegyldige svar, men et forsøg på at give en oplevelse af den energi, rocken selv lever af.

Filmens tese er, at rocken er det første medie, der giver et billede af tiden. Når samfundets støtter vælter, høres det først i rockmusikken. Når tiden bliver mangfoldig og forvirret er musikscenen mangfoldig og forvirrende.

Prami Larsen

En rockfilm bliver til

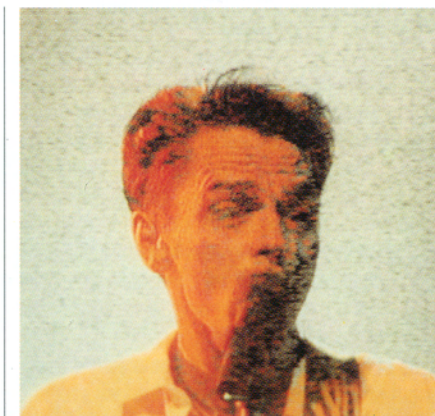
1: On tour

August 1990. Torben Skjødts har foråret og sommeren igennem arbejdet hårdt, nemlig med færdiggørelsen af »It's a Blue World« og videoeffekterne til Kim Larsens »Kielgasten« på Privatteatret. Han er – med sine egne ord – helt blank i hovedet. Og så er det hele forbi.

Afslutningsstemning. Et vakuum, hvor tankerne svirrer: Hva' nu? – Hva' så? – Hvordan kommer jeg til den næste film?

Kim Larsen inviterer Torben med på turné: Bare noget med at slappe af, drikke et par bajere, have det rart. – Men Torben tager et video-8 kamera med, og allerede i bussen et sted midt på Fyn spørger Kim: – Filmer du mig ikke lige, mens jeg sidder her og spiller?

Inden bussen ruller over Lillebæltsbroen er Torben allerede i tankerne ved at skrive sin ansøgning til Statens Filmcentral. Han vil lave en film, der kommer bag om rock-musikken og musikerne og fortæller historie, ikke bare musikkens, men også en generations historie.

2: Hjemme hos...

Ideen sælger. Den sælger endda så godt, at Torben i samarbejde med produktionsselskabet Film & Lyd begynder at tænke i spillefilm-baner. Torben forhører sig hos folk, han kender i rock-branchen, og de er med på ideen.

Sammen med Prami Larsen skriver Torben et oplæg, der får støtte fra Statens Filmcentral, og fra januar 1992 begynder Torben med det mindst tænkelige filmhold, foruden ham selv kun Prami Larsen og en runner, at gå på besøg med et kamera under armen. Fremfor interviews vælger Torben en afslappet samtale – i folks egne hjem eller i studiet – med sangere og musikere, der har markeret sig før og/eller nu på den danske rock-scene.

Der bliver sagt meget – nok til adskillige film – udvælgelsen finder sted i klippebordet.

3: Rock-noveller

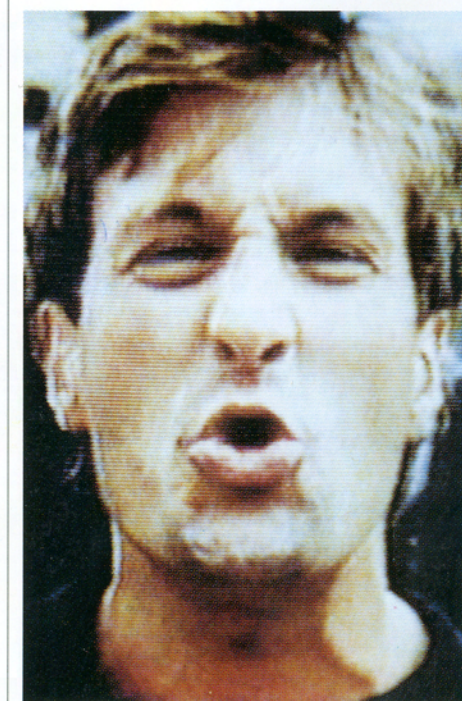
Anderledes ser det ud, da man i sommeren 1992 begynder at skyde de små novellefilm, der illustrerer udvalgte sange, på super 16 mm film. Det kræver lyssætning, sminke, klaptræ, kraner og endda special effects. Det skal være flot og bredt i kontrast til den rå, nærmest minimalistiske stil i snakke-afsnittene.

Der arbejdes intenst over 18 dage, og så spredes de mange medarbejdere. Resten af arbejdet ligger i klipning og lydmix.

Der hentes lidt i arkiverne – mest fra Torbens eget, der spænder over ti år – og lidt udefra, ca. 8 minutter af de 86 minutter, »Som et strejf« varer.

Rockfilmen **SOM ET STREJF** har verdenspremiere i Imperial på Natfilmfestivalen i København den 27. februar 1993.

Steen Blendstrup

C.V.JØRGENSEN
BELLEVUE

Sommersøndag, nationen holder fri
nogen hører Arne Myggen,
selv hører jeg David Bowie
Solen skinner, og genbokonen flager
med Dannebrog over et kaffebord,
fyldt med likør og tørre kager
Alt er så simpelt og såre godt
Rul hende en joint, stik mig lidt pot

Pigerne på Bellevue
demonstrerer for større lighed
Lidt generte og sky,
solen skinner konstant på Bellevue

Sommersøndag, nationen holder fri
På min HiFi grammo ligger Space Oddity
Myggen takker af og slutter sit program
Hva' sku' vi ha' gjort på denne søndag uden ham
Alt er så simpelt og såre godt
Rul ham en joint, stik mig lidt pot

Pigerne på Bellevue
demonstrerer for større lighed
Lidt generte og sky,
solen skinner konstant på Bellevue

Sommersøndag, nationen ligger lig
Selv lå jeg på ryggen
da familien lagde vejen her forbi
Hej hej – bye bye, og ellers intet nyt
Jo, solen skinner og musikken spiller,
prøv engang og lyt
Alt er så simpelt og såre godt
Rul dem en joint, stik mig lidt pot...

TEKST & MUSIK: C.V.JØRGENSEN

SORT SOL
SIGGIMUND BLUE

When I was a young child
my daddy gave to me the name of Siggimund Blue
He wanted me to grow up so that everything written
would in time come true
and I fell
hiding years by chance
And I recall that I walked just smiling to the stake
Singing sha la la

When I was a young child
my heart was on fire and the air would burst a flame
flowers were growing nothing knowing
could be just the same
And I loved it
as I always do
And I recall that I walked just smiling to the stake
Singing sha la la

Come on now my baby
Come on now my love
This could be forever written from above

When I was a young child
my daddy gave to me the name of Siggimund Blue
He wanted me to know that things surely written
could in time come true
And I read it
emerging with each turn
and when I left off the scene
I could sense in a gleam
that I would surely burn burn

Come on now my baby
Come on now my love
This could be forever written from above

TEKST: KNUD ODDE. MUSIK: KNUD ODDE & PETER PETER SCHNEIDERMAN

OVERLORDS
ORGANIC!

OK – no more brains – you win!
We want time – we want time ... and money
Evolution by mutation

And consummation leads to starvation
Take care – out there
'cause you got views that no-one shares
across the nation: a population
Makes you wonder: where are we now?
Beware out there
What this country needs is plastic surgery
We go Organic!

We are genetic engineers
Organic Organic
We set the clock for a time
Organic Organic
So have no fears – we can build you
and someone said to you: What are you gonna do?
You ask for nothing – so what is new?
I know – but don't know
'cause someone lacks a point of view
around the world: a new religion!
Organized, but no cigar!
Beware out there
What this planet needs is plastic surgery
Organic Organic

TEKST & MUSIK: IAN ION, RUINE BENDIXEN & CARSTEN PEDERSEN

TV-2
BE BABALULA

Vi elsker disse Københavnske nætter,
så højt som vi elsker os selv
Se hvor venligt alle smiler
Se hvor følsomt vi sammen slår tiden ihjel
Og nogen brækker sig
af glæde over livet i det nærmeste havnebassin
Mens andre morer sig lidt mere diskret
snakker verdensfjernt om det rene ingenting

Ind til byen, hjem igen og tralalala
Op til baren og ned igen og hva' vil du ha'?
Hen til dig og væk igen og tralalala
Begejstringen vil ingen ende ta'
I: Be babalula, she's my Baby – op og ned ad Strøget
og hva' var det du sagde? :l
Det er fuld fart frem uden at se sig tilbage
Det er bevægelse på stedet – det er Be babalula

Det er spil for galleriet.
det er utroligt godt gået
Det er film for millioner
og sig mig hva' du vil ha'!

Ind til byen og hjem igen og tralalala
Op til baren og ned igen og hva' vil du ha'?
Hen til dig og væk igen og tralalala
Begejstringen vil ingen ende ta'
I: Be babalula, she's my Baby – op og ned ad Strøget
og hva' var det du sagde? :l
Det er fuld fart frem uden at se sig tilbage
Det er bevægelse på stedet – det er Be babalula

Og der står du og ser dig selv i øjnene
drømmer om den helt store kærlighed
mens andre veloplagte og med stor rutine keder sig
og gaben kæben af led
Be babalula, she's my Baby – op og ned ad Strøget
og hva' var det du sagde?
Det er fuld fart frem uden at se sig tilbage
Det er bevægelse på stedet – det er Be babalula
I: Be babalula, she's my Baby – op og ned ad Strøget
og hva' var det du sagde? :l
Det er billed' uden lyd det er lyd uden ord
det er ord uden mening – det er Be babalula...

TEKST & MUSIK: STEFFEN BRANDT

NANNA
ROCKING HORSE

I'm gonna looking into your black crystal eyes
Lift my feet off that heavy ground
I'm gonna climb those stairs to paradise
chase that devil in my heart
chase him around
In a corner of my old playroom
where the sunlight never falls
there's my Grandma's carpet
full of holes – that's her faded picture on the wall
Something's creakin' movin' back and forth
Yeah, that's me and my rocking horse
It breaks my heart to see you falling apart
Your shiny metal's covered with rust
I can feel the silverpaint flakin' off
As I run my fingers through dust

TEKST & MUSIK: NANNA

MISS B.HAVEN
TIL SOMMER

Rundt om tårnet – forbi stationen
til venstre ved molen
der går hun rundt uden en trævl på kroppen
og kalder på solen
venter og venters mens isen sluger vand
åh Gud hvad har jeg gjort
hvad har jeg gjort

Uh han kommer igen til sommer
han kommer igen til sommer
når hans spændte sejl vender denne vej
uh han kommer igen til sommer
han kommer igen til sommer
når vinden sender ham hjem

Isen smeltede og næste morgen
til sidst i historien
lå en favnfuld af frosne roser spredt ude på fjorden
jeg tændte for radioen så snart jeg nåede hjem
og jeg forstod hver eneste sang
hver eneste sang

GASOLIN
HVAD GØR VI NU, LILLE DU

Jeg kom til verden på 5. sal,
min far var tosset, min mor var normal
men da de kørte ham væk, sagde Moar til mig
– Hvad gør vi nu, lille du?

Jeg gik i skole i mange år,
røg på fabrik og fik mavesår
og så en dag sparked' bossen mig ud
– Hvad gør man så, lille du?

Og tiden gik, jeg gik med,
jeg fløj af sted, fra sted til sted
og gudens løse fugle, de fløjted' og sang
– Hvor skal vi hen, lille du?

Men så en dag gik jeg op til ministeren og sagde
– Du der, få lige fødderne ned og tag hatten af
Mand, kan du ikke se, at det her er ved at gå
fuldstændigt agurk
– Så hvad gør vi nu, din gamle skurk?

Men han grinede bare og sagde
– Dig – du kan sgu da gå fanden i vold
Så det gør vi nu lille du – Ja vi gør...

TEKST: MOGENS MOGENSEN & GASOLIN. MUSIK: GASOLIN

Sagt i og om filmen

»Jeg blev meget ked af det, fordi jeg havde troet, at jeg skulle være den første, der skulle lave nogle danske tekster.«

Niels Skousen om Steppeulvene

»I starten af 70'erne, da man endelig fik transistorradio på værelset og lyttede til Top 10 med Mylius – så var det den første danske sang, der var placeret.«

Torben Skjødt om »Herfra hvor vi står«

»Jeg tror da, at kvindebevægelsen har ordnet meget af alle de problemer, så vores generation ikke skal tage de kampe. Jeg føler ikke, at det er noget problem at være pige i rockmusik.«

Dicte Westergaard Madsen, Her Personal Pain

»'Det er nok et af de bedste pigebands' – Det er altså ikke nogen særlig ros, når man ved, at der findes måske 2!«

Lise Cabbie, Miss B.Haven

»Man kan altid høre, når det er mig. Jeg lyder ikke som nogen andre: Om det er godt eller skidt – man kan altid høre, at det er mig.«

Kim Larsen

»Han er en af legenderne. Han har været med siden slutningen af 60'erne, og han er den, som har solgt flest plader i Danmark. Han samler hele rock-historien op.«

Torben Skjødt om Kim Larsen

»Hvis det handler om, at få tingene til at brænde indvendig – jamen, så er det sgu' vigtigere at drikke sig skidefuld end at blive voksen.«

Nanna

»Jeg ville gerne finde en pop-stjerne, som turde fortælle ærligt om sig selv. Hun har altid været god for at hænge sig selv op på tørresnoren. Jeg havde egentlig aldrig tænkt på andre end Nanna.«

Torben Skjødt om Nanna

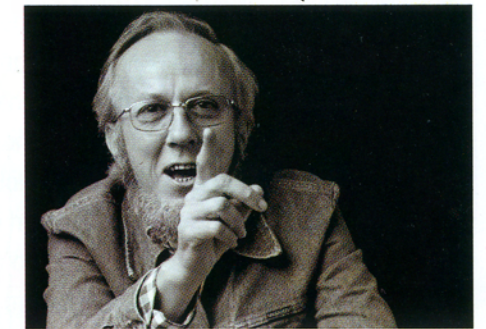
Sagt i og om filmen

»Rockmusikken holder noget i live, som resten af samfundet mener helst skulle dø.«

Per Højholt

»Jeg tillod mig et gæt: Der er ikke langt fra Århus til Silkeborg, og der er ikke langt fra Brandt til Højholt. – Jeg gættede rigtigt.«

Torben Skjødt om Per Højholt & TV-2

»I gamle dage var det ens forældre, man skulle demonstrere for, at man godt kunne drive det til noget. I dag er det lidt det med, at de der københavnernuder skal ikke komme her...«

Steffen Brandt

»Steffen har altid været min favorit-ordekvilibrist, lige siden »Nutidens unge« fra '84. Det er et af de klareste signaler om midt-80'erne i popmusik.«

Torben Skjødt om Steffen Brandt og TV-2

»Det kan ikke undgås, at der altid bliver en uniform for det. I stedet for afghanerpelsene så fik vi altså... det sorte.«

Poul Borum

»Der er jo nogen, som forsøger at lave dansktop og ABBA-numre – og det lyder meget godt. Men de har det problem, at så går de hjem og griner af det... og sætter Gnags på og lignende.«

Master Fatman

»Han er en af de få kunstnere, der tør leve sig selv ud i den rolle, de påtager sig.«

Torben Skjødt om Master Fatman

»Sluk så for det lort!«

Faderen (Mogens Steenberg) i »Bellevue«-sekvensen

»Ved at fortælle om musikken, fortæller jeg om min generation. 70'erne var en sorgløs tid – tiden stod stille. Der var kun en tv-station, som sendte mellem 18 og 23. Der var ikke noget medieangreb som i dag, hvor CNN sender live fra Bagdad 2 minutter efter, at et angreb er sat ind. Det er et eksempel på danskerne, der sad og drak øl og spiste leverpostej, mens verden væltede. Hvad rager det os?«

Torben Skjødt om »Bellevue« og ideen bag filmen

Torben Skjød, født 1958

Han træder os i møde som en lidt trist, hvid klovn. Men vi får ikke lov til at komme ret nær, før han hæver remote control'en og skifter kanal.

Sådan optræder han også glimtvis i »Som et strejf«. Og sådan optræder han på sit første videoværk under logoet »Revolt Into Style« i 1980. I »Etre Automatique« – en »musikvideo« til en obskur fransk new wave-sang – ses han selv siddende ved mixer-pulten. Videoen blev optaget i realtid med tre kameraer og et klippebord.

Hvor uhomogen man så ellers måtte mene, at Torben Skjødts produktion er, så har de i hvert fald det til fælles, at han aldrig foregiver objektivitet, men tværtimod ofte fremhæver sig selv som fortæller eller formidler.

Gennembrudsværket, novellefilmen »Englefjæs« (1983), har et beskuende øje som ramme, i »Sort Samba« (1984) dukker ovennævnte klovn op og spoler handlingen frem, og i den prisbelønnede film om Hans Henrik Lerfeldt »It's a Blue World« (1991) optræder Torben snarere som samtalepartner end som interview.

Torben har den irriterende vane at insistere på, at det, han laver, er kunst. Bevares, hvis det er kvalificerende for en kunstner at være fattig, som traditionen foreskriver, så har han ret til at skrive titlen med stort K. Den kritiske opmærksomhed, som blev ham til del på grund af »Englefjæs«, og som fik ham til at satse på en karriere som filmmand, har ikke altid udmøntet sig i kontant belønning.

Måske fordi han konsekvent også har set sine kommercielle opgaver som kunst, først og fremmest rockvideo. Det gælder, når videoen skal bruges til promotion, og det gælder i særdeleshed,

når Torben får lov til at lege videre med materialet i klippebordet:

– Rockvideo er et kunstnerisk udtryk, hvor instruktøren og gruppen (eller solisten) billedliggør et nummer, så det har mening, som han selv udtrykker det.

Det tragikomiske ved det hele er, at

eksponeringen, f.eks. i tv, af Torbens produktioner som regel er omvendt proportional med graden af kunstnerisk kreativitet i skabelsesprocessen. Vi har set Lis Sørensens »Sommerens sidste sang« (1987), men ikke Lis Damms »Time Goes By« (1989).

Som videokunstner er Torben blevet stilskabende og i en begrænset kunstopsøgende kreds anerkendt. Pudsigt nok er Torbens kunstvideoer ofte blevet beskyldt for at være kommercielle, for ikke at sige overfladiske; et univers af blank reklameæstetik og smukke, unge piger i bodystockings.

Til den gruppe kan regnes »First Annual Anti Anti Fashion Video Performance« (1984), »Break the Silence« (1985) og »Moments« (1986), der med Torbens egen ord tilhører hans »blæserøvs-periode«. – Men man må altså ty til Statens Filmcentral for at få den slags at se.

At skrive en kronologisk levnedsbetegnelse over Torben Skjød giver ringe mening, for han er altid flere steder på én gang, som om han prøver samtidigt at følge 3-4 handlingstråde. Han vender også gerne tilbage til gammelt materiale og redigerer det eller genbruger det i nye sammenhænge.

Det er måske karakteristisk, at man finder »Batman« på videohylde side om side med »Himlen over Berlin«. Og vi skal endelig ikke tro, at vi får noget at vide om mennesket Torben Skjød, selv om han ofte og ikke særlig camoufleret benytter egne og endda ret personlige erfaringer som materiale. Som den hvide klovn med remote control'en skal han nok sørge for, at vi bliver spolet frem til de passager, som han finder interessante – lige i øjeblikket.

Steen Blendstrup

Rock

Torben Skjød om de medvirkende i SOM ET STREJF: »Det er et personligt valg. Det er mennesker, som jeg kender i forvejen og har arbejdet med, og mennesker, som jeg ikke kender, men som har markeret sig på en måde, når de taler, så kan jeg holde kæft og lytte! Jeg ville gerne have haft mange andre med, men det skal jo falde i hak alt sammen og passe med økonomien. Jeg har materiale nok til både Strejf 2 og 3.«

Franz Beckerlee: »Pludselig blev musikken jo på verdensplan sådan radioavisen for, hvordan det nu gik med det her oprør.«

Peter Bastian: »Så kommer der en ung mand i jakkesæt og underkender 60'erne, så kommer der en ung mand i trøje og opdaterer 60'erne, og så kommer der igen en ung mand i jakkesæt og underkender 60'erne, og sådan er det yin og yang veksler med yin og yang.«

Anders Koppel: »Ja, hvor er det smukt.«

Per Højholt: »Teksten til et virkeligt godt rocknummer skal være halvgod. Den må ikke være helgod eller perfekt, fordi så giver den ikke plads til musikken.«

Peter Viskinde: »Det er den der sammensmeltning af tekst og musik, der på en eller anden måde gør noget nyt, som vi ikke kender fra nogen andre situationer, hverken fra fodbold eller sex, sådan set.«

Poul Borum: »For forfærdeligt mange mennesker er det at blive voksen det samme som at gå i stå. Og det undrer mig meget, at det skulle være så interessant at gå i stå. Jeg syntes det er mere spændende at blive ved med at bevæge sig – endda hvis man skal rykke til teknomusik.«

Nanna: »Jeg lever nærmest af at være ret følsom.«

Anders Rou: »Hvis man vækker mig midt om natten og siger dansk rock til mig, så kommer jeg til at tænke på en eller anden poppedreng der står og mimer en sang i Elevatoren, mens Suzanne står med sit svedende smil ved siden af.«

ROCKFILMEN

SOM ET STREJF

ROCKFILMEN

SOM ET STREJF

ROCKFILMEN

SOM ET STREJF

*always a little nearer
by not keeping still*

SFC

STATENS FILMCENTRAL
3313 2686